

Winst

AF Cohen, JJE van Everdingen

Het zijn verwarrende tijden voor het Medeblik team. In september hoorden we vroeg 's ochtends op Radio 1 een interview over het toepassen van integratieve geneeskunde in de kinderkliniek van het Slotervaart ziekenhuis. Integratieve geneeskunde? Dat deden we toch al? Maar nader onderzoek wijst anders uit. Integratief werkende dokters worden de persoonlijke coach en de patiënt wordt 'mederegisseur van zijn ziekte'. Wij zaten onmiddellijk rechtop in bed. Coach? Zou dat betekenen dat de patiënten ook met witte zakdoekjes kunnen gaan zwaaien? Moeten we dan meteen naar Chelsea?

Maar er was meer, de betreffende kinderarts was onmiddellijk geschorst als lid van de Vereniging tegen Kwakzalverij. Desgevraagd gaf de medewerker van het ziekenhuis gelukkig aan dat het hier alleen om veilige en wetenschappelijk bewezen therapie zou gaan, zoals baby massage en dat die schorsing dus een vergissing moest zijn. Onze verwarring nam toe en inmiddels waren we opgestaan en zaten achter de computer. Over integratieve geneeskunde in de pediatrie konden we geen enkel artikel vinden – dat wil wat zeggen in Pubmed. Er was niets over geschreven, niets! En toch hadden ze het in Slotervaart al allemaal uitgezocht. Als dat geen innovatie is weten wij het niet meer.

De betreffende collegae hebben hun inspiratie voor deze aanpak opgedaan door het bezoeken van kloosters in Tibet waar ze ervaringen hebben opgedaan die hun wereldbeeld heeft veranderd. Het UMC in het zuiden van het land dat blijkens een bericht in het Nederlands Dagblad ook deze kant op wil heeft daarvoor een kinderchirurg verder onderzoek laten doen:

„Veel ideeën komen uit de Chinese en Ayurvedische (hindoe-staanse) geneeskunde. Ik heb tweeënhalve week in een kliniek in India gezeten. Daar zag ik hoe een dokter alleen door iemands pols te voelen, kon vaststellen dat iemand onvruchtbaar was, epilepsie had, of het aan z'n hart had. Ik weet niet hoe het werkt, maar ik geloof wel dat er meer in zit.”

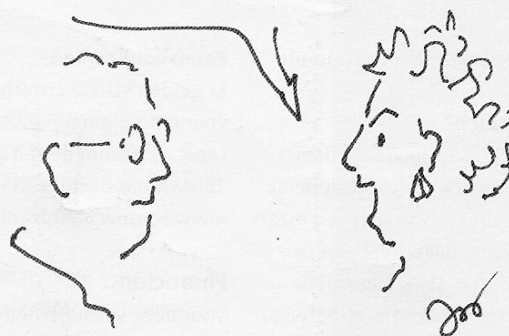
U begrijpt we moesten meteen aan het werk want deze belangrijke ontwikkelingen hadden we helemaal gemist.

Het blijkt dat het Slotervaart ziekenhuis een businessplan heeft gemaakt voor een nieuwe zorgfilosofie waarbij de artsen in dat ziekenhuis langs de lijn zitten als coach. Kinderen met onverklaarde klachten moeten dan hun zelfredzaamheid gaan verhogen 'omdat als ze minder leuke dingen meemaken daardoor verkramping van de darmspiertjes krijgen' Tijdens een cursus Rust moeten de kinderen visualiseren dat ze een knop in hun hoofd hebben om de pijn uit te schakelen en dat ze over het strand lopen en meeuwen horen. Ondertussen wordt via verwarmde schalen plezierig ruikende stoffen verspreid, net zoals in de moderne meubelwinkel. Buitengewoon simpel eigenlijk.

Wat zou er aan de hand zijn? Het zal weinig te maken hebben met de andere vorm van aromatherapie die deze dagen in Slotervaart wordt uitgevoerd. Daar lopen weer andere kinderen met jerrycans met benzine rond. Hoewel? Zouden ze verkramping van de darmspiertjes hebben? Misschien is het hele probleem opge-

Ik wil geen recept...

Ik wil integratieve behandeling!

lost als Job Cohen citroen-mandarijn en sinaasappelgeur over de wijk laat uitblazen.

Het Slotervaart ziekenhuis is natuurlijk ook het eerste commerciële ziekenhuis van ons land. Wij maken ons weinig zorgen over een ziekenhuis dat een commerciële investeerder vindt, immers het geld vergroot het eigen vermogen en dan kan je weer wat doen voor de mensen. We maken ons wel zorgen over de investeerder. Wij zijn door onze royalty's voor deze Medeblikken ook lang niet onbemiddeld maar we zouden ons geld dat nu zonder zorgen 4% rente oplevert niet snel aan een ziekenhuis geven. Het Slotervaart ziekenhuis maakte bijvoorbeeld vorig jaar nog 5 miljoen verlies dus veel hadden we dan niet van onze miljoenen teruggezien. Bovendien mag de winst, als die er komt, niet worden uitbetaald. De directeuren van dat ziekenhuis krijgen die pijn een beetje verzacht door een aardig salaris van 589.000 euro (in het jaar dat er verlies werd gemaakt dus hou je vast voor de bonussen) maar zorgelijk blijft het want je kan met zo'n ziekenhuis natuurlijk nooit echt geld verdienen. Het is dus onvermijdelijk dat commerciële ziekenhuizen zich gaan onderscheiden om meer inkomsten te krijgen met minder kosten. Het bovenstaande is daar een mogelijk eerste symptoom van. Al onze ziekenhuizen in Nederland zijn op behoorlijk niveau dus door de gewone zorg te verbeteren zal het niet goed lukken. In het interview werd nog een antwoord gegeven toen de medewerkers werden gevraagd waarom ze begonnen met de integratieve behandeling bij kinderen. Met bijna ontwapenende eerlijkheid zei de medewerkster dat dat was omdat kinderen beter beïnvloedbaar waren dan volwassenen.

Wij weten het niet meer maar vermoeden meerdere adders onder het gras van de commerciële ontwikkeling van ziekenhuizen. Waar zitten ze? We eindigen maar met een citaat uit de CD Gezonde Verbeelding rond operaties, misschien wordt u daar als lezer rustiger van. Wij niet.

Merk dat je lichaam licht beweegt op het ritme van je adem. Heel rustig, zonder dat je er iets voor hoeft te doen.

- Gebubbel, geruis, gitaargetokkel -

Je ziet een operatiekamer, met mensen die daar rustig rondlopen. Misschien zijn het er meer dan je had gedacht, maar iedereen weet precies wat hij moet doen. Je ziet ze met elkaar praten, zeker van zichzelf en van hun werk.

- Pianotonen, een zachte contrabas -

Terwijl je ontspant, je veilig voelt, vult je lichaam z'n eigen kracht aan. Het heeft een natuurlijk vermogen om wonden te genezen, breuken te repareren, infecties te bestrijden. ■